जलं दृष्ट्वेव हर्षितः प्रेषितः प्रीतिमानभूत् । तस्मिन्नेव मुहूर्त्ते तु मथुरायाः स निर्ययौ ।
प्रीतिमान् पुण्डरीकाक्षं द्रष्टुं दानपतिः स्वयं ।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि अक्रूरप्रस्थापने ऊनाशीतोऽध्यायः ॥ ७९ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ क्षिप्तं यदुवृषं दृष्ट्वा सर्व्वे ते यदुपुङ्गवाः । निपीड्य श्रवणान् हस्तैर्मेनिरे तं गतायुषं ।
अन्धस्खलनविग्रमना धैर्य्यादविकृतं वचः । प्रोवाच वदतां श्रेष्ठः समाजे कंसमोजसा ।
अश्लाघ्यो वदतः पुत्र तवायं वाक्परिश्रमः । अयुक्तो गर्हितः सद्भिर्ब्बान्धवेषु विशेषतः । ४२९५
अयादवो यदि भवान् शृणु तावद्यदुच्यसे । न हि त्वा यादवा वीर बलात् कुर्व्वन्ति यादवं ।
अश्लाघ्या वृष्णयः पुत्र येषां त्वमनुशासिता । इक्ष्वाकुवंशजो राजा विनिवृत्तः स्ववंशकृत् ।
भोजो वा यादवो वाऽसि कंसो वाऽसि यथा तथा । सहजन्ते शिरस्तात जटी मुण्डोऽपि वा भव ।
उग्रसेनस्त्वयं शोच्यो योऽस्माकं कुलपांसनः । दुर्ज्जातोयेन येन त्वमीदृशो जनितः सुतः ।
न चात्मना गुणांस्तात प्रवदन्ति मनीषिणः । परेणोक्ता गुणा गौण्यं यान्ति सर्व्वार्थसम्मिताः । ४२४०
पृथिव्यां यदुवंशोऽयं निन्दनीयो महीक्षितां । बालः कुलान्तकृन्मूढो येषां त्वमनुशासिता ।
एतैरसाधुभिर्व्वाक्यैस्त्वया साध्विति भाषितैः । न चाप्यवसितं कार्य्यमात्मा च विवृतः कृतः ।
गुरोरनवलिप्तस्य मान्यस्य महतामपि । चेपणं कः शुभं मन्येद्द्विजस्येव वधं कृतं ।
मान्याश्चैवाभिगम्याश्च वृद्धास्तात यथाऽग्नयः । क्रोधो हि तेषां प्रदहेल्लोकानन्तर्गतानपि ।
बुधेन तात दान्तेन नित्यमभ्युत्थितात्मना । धर्म्मस्य गतिरन्वेष्या मत्स्यस्य गतिरप्स्विव । ४२४५
केवलं त्वन्तु दर्पेण वृद्धानग्निसमानिह । वाचा तुदसि मर्म्मघ्ना अमन्त्रोक्ता यथाऽहितिः ।
वसुदेवञ्च पुत्रार्थे यदिमं परिगर्हसि । तत्र मिथ्याप्रलापन्ते निन्दामि कृपणं वचः ।
दारुणेऽपि पिता पुत्रे नैव दारुणतां व्रजेत् । पुत्रार्थे ह्यापदः कष्टाः पितरः प्राप्नुवन्ति ह ।
क्लादितो वसुदेवेन यदि पुत्रः शिशुः पुरा । मन्यसे यद्यकर्त्तव्यं तत्पृच्छ पितरं स्वकं ।
गर्हता वसुदेवञ्च यदुवंशञ्च निन्दता । त्वया यादवपुत्राणां वैरजं विषमर्ज्जितं । ४२५०
अकर्त्तव्यं यदि कृतं वसुदेवेन पुत्रजं । किमर्थमुग्रसेनेन शिशुस्त्वं न विनाशितः ।
पुन्नाम्नो नरकात् पुत्रो यस्मात्त्राति पितॄन् सदा । तस्माद्ब्रुवन्ति पुत्रेति पुत्रं धर्म्मविदो जनाः ।
जात्या हि यादवः कृष्णः स च सङ्कर्षणो युवा । त्वञ्चापि विधृतस्ताभ्यां जातवैरेण चेतसा ।
उद्भूतानीह सर्व्वेषां यदूनां हृदयानि वै । वसुदेवे त्वयाक्षिप्ते वासुदेवे च कोपिते ।
कृष्णे च भवतो द्वेष्ये वसुदेवविगर्हणात् । शंसन्ति चेमानि भयं निमित्तान्यशिवानि ते । ४२५५
सर्पाणां दर्शनं तीव्रं स्वप्नानाञ्च निशाक्षये । पुर्य्यां वैधव्यशंसीनि कारणैरनुमीमहे ।
एष घोरो ग्रहः स्वातिमुल्लिखन् खे गभस्तिभिः । वक्रमङ्गारकश्चक्रे चित्रायां घोरदर्शनः ।
बुधेन पश्चिमा सन्ध्या व्याप्ता घोरेण तेजसा । वैश्वानरपथे शुक्रो ह्यतिचारञ्चचार ह ।
केतुना धूमकेतोस्तु नक्षत्राणि त्रयोदश । भरण्यादीनि भिन्नानि नानुयान्ति निशाकरं ।